

Poput veličanstvene simfonije

Članak o štovanju svetaca tijekom crkvene liturgijske godine. "Sveta liturgija je privilegirano mjesto gdje možemo rasti u ljubavi prema tim nebeskim posrednicima i osjećati im se blizu – kao dragim suputnicima na našem zemaljskom putovanju."

23.02.2018.

U Michalangelovom remek-djelu, Posljednjem sudu u Sikstinskoj kapeli, vidimo Krista u središtu kako

upravlja svemirom gestom ruke. Pored Njega je naša Gospa, koja gleda milostivo na svoju djecu kako dolaze pred vrhovnog Suca. Oko tih dviju figura nalazi se velik broj ljudi – svetaca iz Starog i Novog zavjeta, mučenika i apostola - koji mirno gledaju na Spasitelja.

Ovaj način prikazivanja Posljednjeg suda uživa veliku tradiciju u kršćanskoj umjetnosti. U srednjem vijeku često se moglo naći na fasadama crkava i katedrala, a ponekad i iznutra, lik Krista okruženog svecima: muškarcima i ženama, mladim i starim, učenim doktorima i jednostavnim radnicima, kraljevima i papama, redovnicima i vojnicima, djevicama i vjenčanima, svih miljea i mjesta, svih rasa i kultura. To veliko mnoštvo bilo je često praćeno anđelima koji sviraju glazbene instrumente: kao veliki orkestar koji izvodi prekrasnu simfoniju pod vodstvom skladatelja i

dirigenta - našega Gospodina Isusa Krista. Benedikt XVI uspoređivao je svece s velikim "ansamblom glazbenika koji zajedno, unatoč svojoj posebnosti, uzdižu k Bogu jednu veličanstvenu simfoniju posredništva, hvale i slave." [1] Kako je svaki virtuoz na drugom instrumentu, rezultat je bogat zvuk koji je uvijek nov i proizvodi se tijekom cijele liturgijske godine u skladu sa slavljinama njihovih blagdana. Kroz općinstvo svetih blaženi u Nebu čine dio našeg života. Ujedinjeni smo s Crkvom u Nebu gdje "duše se duše raduju s našim Gospodinom". [2] Naše liturgijsko bogoštovlje omogućuje nam da ujedinito što vjerujemo, živimo, slavimo i molimo u koherentnu cjelinu.

Bogatstvo kršćanske svetosti

Kroz povijest su nebrojeni muškarci i žene prakticirali Isusove riječi:

"Estote ergo vos perfecti, sicut Pater vester caelestis perfectus est": Budite savršeni kao što je Otac vaš nebeski savršen. Bogate karizme Duha Svetoga i široki spektar situacija u kojima kršćani žive učinili su mogućim da se ta zapovijed našeg Gospodina utjelovi na razne načine. "Sve životne prilike vode k svetosti, uvijek! U tvom domu, na ulici, na poslu, u crkvi - u tom trenutku i u tvom staležu - put k svetosti je otvoren." [4]

Sveci privlače na čudesan način! Život osobe koja se mukotrpno trudila identificirati s Kristom velika je "apologija" vjere. Njihovo moćno svjetlo svijetli usred svijeta. Ako se ponekad čini da ljudskom povijesti upravlja tama, može biti zbog tog što ta svjetla svijetle slabije ili u manjem broju. "Ove svjetske krize krize su svetaca" [5], rekao je sv. Josemaria. Kontrast između njihove svjetlom ispunjenje egzistencije i tame oko

njih može biti velik. Štoviše, mnogi su od njih bili izloženi nerazumijevanju ili otvorenom progonu, kao što se dogodilo s Utjelovljenom Riječi: "Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost." [6] Unatoč tome svemu, iskustvo pokazuje koliko veliku privlačnost sveci posjeduju... U mnogim sektorima društva ljudi se dive svjedoku snažnog i potpuno dosljednog kršćanskog života. Život svetaca pokazuje nam kako boravljenje u Božjoj blizini ispunjava srce mirom i radosti i kako mi sami možemo širiti mir, nadu i otpimizam oko nas bivajući otvoreni potrebama ostalih, pogotovo onih najpotrebitijih.

Pobožnost prema svecima

Crkva se svake godine prisjeća neshvatljivih bogatstava kršćanske svetosti i meditira nad njima u svjetlu Božje Riječi. Liturgija svake

godine radosno slavi one koji su prošli svijetom, kao Isus, *čineći dobro*[7] i koji su bili jarke svjetiljke svojoj braći i sestrama pomažući im da budu sretni na ovoj Zemlji i u budućem životu. Datumima njihovih liturgijskih spomendana obično odgovaraju datumu njihove smrti, to jest danu kada su rođeni na novi život, život u nebu - *dies natalis*. U drugim slučajevima spomendanom se obilježava neki važan moment u njihovom životu, pogotovo primitak sakramen(a)ta.

Sv. Josemaria gajio je veliku pobožnost prema svecima. "Koje li ljubavi Terezijine! - Kakve li revnosti Ksaverove! - Divna li čovjeka svetog Pavla! - Ah, Isuse, ja... te ljubim više nego Pavao, Ksaver i Terezija!"[8] Sveta liturgija je privilegirano mjesto gdje možemo rasti u ljubavi prema tim nebeskim posrednicima i osjećati im se blizu – kao dragim suputnicima na našem zemaljskom putovanju.

Rimski misal sjedinjuje tradiciju vjere njegovanu kroz stoljeća s obrascima Mise za mučenike, pastire i naučitelje Crkve, djevice i svete muževe i žene koji su postigli puninu kršćanskog života u različitim okolnostima i prilikama života. U većini slučajeva, ti tekstovi sadrže i opće molitve i molitve vlastite tom slavlju.

Većina obitelji na poseban način obilježava godišnjice važnijih članova obitelji, majke ili oca, bake i djeda... Isto se to događa u Božjoj obitelji - Crkvi. Osim blagdana naše Gospe, opći kalendar uključuje i svetkovine sv. Josipa (19. ožujka), rođenja Ivana Krstitelja (24. lipnja), sv. Petra i Pavla (29. lipnja) i Svih svetih (1. studenog). Postoji i velik broj blagdana svetaca; osim apostola i evanđelista Crkva slavi blagdan sv. Lovre (10. kolovoza), sv. Stjepana Prvomučenika (26. prosinca) i Nevine dječice (28. prosinca). Zatim

su tu su i spomendani - neobavezni ili obavezni. U Djelu, osim blagdana našeg Gospodina, naše Gospe i sv. Josipa, s posebnom pobožnošću slavimo blagdan Svetog križa, Svetih arkandela i apostola zaštitnika raznih apostolskih djelatnosti Prelature; isto i ostalih apostola i evanđelista i blagdan Svetih anđela čuvara.[9]

Dok čitamo Knjigu Otkrivenja, sveci čine "veliko mnoštvo, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika." [10] To mnoštvo uključuje svece Starog zavjeta, kao što je pravednik Abel i vjerni patrijarh Abraham; svece Novog zavjeta te mnoge mučenike iz prvih razdoblja kršćanstva i blaženike i svete svih vremena. To je ta velika obitelj Božje djece sačinjena od onih koji su dopustili oblikovati svoj život rukom vječnog kipara, Duha Svetoga.

Kolekta rimskog misala

Suvremeni francuski pisac kaže da su sveci kao "boje spektra u relaciji sa Sunčevim svjetlom". Svaki izražava u vlastitom tonu i sjaju svjetlo božanske svetosti. Kao da svjetlo Kristovog uskrsnuća, prolazeći kroz prizmu čovječanstva, otvara spektar boja koji je toliko raznolik koliko i fascinantant. "Kada Crkva obilježava spomendane mučenika i drugih svetaca tijekom godišnjeg ciklusa, proglašava Pashalni misterij u onima 'koji su patili i bili proslavljeni s Kristom'. Predlaže ih vjernicima kao primjere koji privlače sve ljude Ocu preko Krista i preko njihovih zasluga moli za Božje usluge. (Vatican II, Const. *Sacrosanctum Concilium*, no. 104)." [11]

U obrascima Misa svetaca u Rimskom misalu Crkva izražava svoju molitvu riječima koje nam pomažu

razmatrati razne boje životnog spektra. Svakog od tih dana moli se barem jedna zborna molitva vlastita tom svecu koju svećenik izriče u uvodnom obredu neposredno prije Službe riječi. Ta kratka molitva sažimlje karakter slavlja.[12] U malo riječi podsjeća nas na aspekt Božje svetosti koji sjaji najjasnije u svecu kojeg slavimo tog dana. Često počinje prisjećajući se nekog aspekta povijesti spasenja, pogotovo misterija Krista. I obično potiče kršćanski puk na molitvu za zagovor tog sveca za neko područje njihovog života.

Sadržaj kolekti (zbornih molitvi) poprilično je bogat i raznolik. Tako, na spomendan sv. Ivana Fishera i sv. Tome Morea (22. lipnja) molimo da svjedočanstvom života potvrdimo vjeru koju ispovijedamo (što bi sv. Josemaria nazvao jedinstvom života); ili molimo za apostolski žar kakav je imao sv. Franjo Ksaverski (3. prosinca); ili da živimo misterij

Krista, i to kontemplirajući o Njegovoj mucij kao što je to činila sv. Katarina Sienska (29. travnja); ili za oganj Duha Svetoga u svome srcu na dan sv. Filipa Nerija (26. svibnja). Drugom prilikom molimo za darove i milosti za Crkvu: za plod apostolata na spomendan sv. Karla Luwange i njegovih drugova mučenika (3. lipnja); za pastire po mjeri Kristova srca na spomendan sv. Ambrozija (7. prosinca); ili da otvorimo svoja srca s povjerenjem Kristovoj milosti, kao što nas je zatražio sv. Ivan Pavao II (22. listopada). Na spomendan sv. Ivana Diega (9. prosinca) razmatramo ljubav naše Gospe koju ima prema svome puku, a na onaj sv. Agate (2. veljače) podsjeća nas se koliko je Bogu draga krepost čistoće.

Ovi primjeri, kakvih ima još mnogo, pokazuju nam da iz molitava koje prikazujemo na dane svetačkih slavlja možemo crpsti i za osobnu molitvu tog dana. Mogu nam pomoći

da se spontano obraćamo Bogu u specifičnim obrascima u satima svog posla i odmora. Neke od tih molitava, dragocjenih primjera unikatne ljepote, mole se već stoljećima - poput dragulja unesenih u liturgijska slavlja kršćanske tradicije. Moleći ih, molimo poput brojnih generacija kršćana prije nas. Spomendani i blagdani svetaca slavljani tijekom godine pružaju nam priliku da bolje upoznamo te moćne posrednike pred Presvetim Trojstvom i da "steknemo nove prijatelje" u Nebu.

Božje zvijezde

Sveci, "dotaknuti Božjom Riječi, kao da su oslobodili eksploziju svjetla kroz koju Božji sjaj obasjava naš svijet i pokazuje nam put. Sveci su Božje zvijezde kojima dopuštamo da nas vode Onome za kim naše čitavo biće čezne." [13] Kao što je zvijezda s Istoka vodila Mudrace k njihovom osobnom susretu s Kristom, tako

sveci pomažu i nama - kao zvijezda Sjevernjača na noćnom nebu - da prispijemo u zemlju za kojom čeznemo. Među zvijezdama koje pokazuju put, Crkva je javno istaknula sv. Josemariju i bl. Alvara i pobožnost prema njima predložila čitavom kršćanskom puku.

Apostolski žar i nesebično služenje Crkvi i svim dušama koje je toliko obilježilo živote osnivača Djela i njegovog prvog nasljednika sažeti su u molitvama koje Crkva uzdiže k Bogu na danima njihovih liturgijskih slavlja. U prvom slučaju, Crkva moli Boga Oca da posredovanjem sv. Josemarije možemo kroz svoj svakidašnji posao biti suobličeni Isusu, Njegovom Sinu, i služiti djelu otkupljenja s gorućom ljubavi; i da nas slavlje sakramenata ojača u duhu Božjeg sinovstva. U kolekti na dan bl. Alvara molimo da se, nasljeđujući njegov primjer, možemo ponizno posvetiti spasenjskoj misiji Crkve. Don Alvaro bio je vjeran Crkvi i

odano slijedio sv. Josemariju u širenju poruke univerzalnog poziva na svetost i apostolat.

Možemo imati puno koristi od ozbiljnog traženja zagovora sv. Josemarije i bl. Alvara da s Neba zadobiju za nas vjernost našem pozivu u svim prilikama našeg života. Čitajući njihove živote (kao da čitamo izvrstan roman!) učimo biti sveti u svakodnevnom životu. Sv. Bernard podsjeća nas u homiliji na svetkovinu Svih svetih: "Svecima ne treba naša hvala niti naša pobožnost išta nadodaje njihovoj slavi. Ako častimo njihov spomen, to se vraća nama na korist. Uvjeravam vas da kad mislim o njima, osjećam da mi srce gori ogromnom čežnjom." [14] Dakle, možemo razumjeti značenje časti dane svecima: "promatranje blistavog primjera svetaca budi u nama veliku čežnju da im budemo slični, sretni što smo blizu Boga, u Njegovoj svjetlosti, u velikoj obitelji

Božjih prijatelja." [15] Osim toga, dok kroz godinu promatramo svete muževe i žene svih vremena i prostora, shvaćamo da su bili "normalni: od tijela kao što je tvoje. - I pobijedili su!" [16]

Slavljenje blagdana svetaca izrazito nas podsjeća na sveopći poziv na svetost. Pomognuti Božjom Milosti svi muževi i žene mogu u potpunosti odgovoriti na ljupki poziv na sudjelovanje u božanskom životu, svatko u svojim specifičnim okolnostima. Kao što je Papa Franjo rekao: "Često smo napastovani misliti da je svetost rezervirana samo za one koji su imali priliku napustiti svakodnevne poslove i posvetiti se isključivo molitvi. Ali nije tako! Neki misle da je svetost zatvoriti oči i izgledati kao sveta ikona. Ne! To nije svetost! Svetost je nešto veće, dublje, što Bog daje. Zaista, upravo u tome da živimo s ljubavi i dajemo svoje svjedočanstvo u svakodnevnim

stvarima pozvani smo postati sveci." [17] Osobe svakog staleža idu putem kršćanskog savršenstva.. "Ima mnogih kršćana koji su čudesno sveti... Mnogo je majki koje su vrhunski svete; mnogo je očeva koji su predivni. Imat će izvanredna mjesta u Nebu. A jednako tako i radnika i poljoprivrednika: gdje čovjek najmanje očekuje, pronaći će revne duše." [18]

Koliko je ohrabrujuće razmišljati da će, kako vrijeme prolazi, biti sve više i više svetih koji su živjeli običan život i čije ćemo živote slaviti u Liturgiji ne bi li nas potaknuli produbiti našu ljubav prema Kristu u običnim dnevnim zadacima!

.....

[1] Benedikt XVI, *Audijencija*, 25. travnja 2012.

[2] Sveti Josemaria, Bilješke uzete s jednog druženja, 26. lipnja 1974.

[3] *Mt* 5:48.

[4] Franjo, *Audijencija*, 19. Studenog 2014.

[5] Sveti Josemaria, *Put*, no. 301.

[6] *Iv* 3:19.

[7] *Hebr* 10:38.

[8] *Put*, no. 874

[9] Cf. *De Spiritu*, no. 98.

[10] *Otk* 7:9.

[11] *Katekizam Katoličke crkve*, no. 1173.

[12] Cf. *Opće instrukcije Rimskog misala*, no. 54.

[13] Benedict XVI, *Homilija*, 6. siječnja 2012.

[14] Sveti Bernard, *Sermo 2 u Opera Omnia Cisterc.* 5, 364.

[15] Benedikt XVI, *Homilija*, 1. studenog 2006.

[16] *Put*, no. 133.

[17] Franjo, *Audiencija*, 19. studenog 2014.

[18] Sveti Josemaria, Bilješke uzete s jednog druženja, 18. svibnja 1970.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/kao-velika-simfonija/](https://opusdei.org/hr-hr/article/kao-velika-simfonija/)
(22.03.2026.)